

ХРИСТО ФОТЕВ

ПРИСТАНИЩЕ II

chitanka.info

*Как ще забравя аз нощта — най-светлата,
най-дългата — в бургаското пристанище!*

*Сирените отекнаха
и в късата
неумолима светлина
завинаги
се връзахте в сърцето ми вий, кораби!
Вий, кораби, които се завръщате
във своите пристанища — обичам ви!
Но аз треперех... Но видях аз другите,
които са без никакво пристанище!
Но аз видях далечната флотилия —
как плуваха прекрасните ѝ кораби!
Как бързаха — как светеше във въздуха
прекрасната им сребърна материя!
Те търсеха пристанище — но тесни са,
но са далечни нашите пристанища!
И аз се блъскам в гъстите проводници —
ще се разбият хубавите кораби!
И викам аз — да разширим своето
пристанище, защото закъсняваме!
Със багери да изгребем пясъка!
Да вдигнеме лагуните във въздуха!*

*Да бързаме със релсите — и с новите,
по-хубави и по-удобни складове!
Ще се разбият хубавите кораби!
Случайните им фосфорни отломъци
ще ни сразят със своята трагическа,
самотна красота...
Но ний да бързаме!
Да изградим най своето пристанище!
Да бъде то голямо и най-хубаво —
за да заслужим хляба си и въздуха!*

*Защото идват чаканите кораби
и виждам аз — и слушам имената им!
И формите им виждам аз във въздуха —
блестящата им сребърна материя!
Как бързат те — как плуват те отчаяно
и весело... И със какво доверие!
Какъв прекрасен свят лежи във техните
движения, усилия
и трюмове!*

*И ти и аз, и ти и аз — всички ний,
и всички ний сме техните пристанища!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.